

ről, hogy meggyőzhetjük a népet indító okaink őszinteségéről".

Teljesen fölösleges, hogy behatóbban foglalkozzunk ezzel a fölhívással.

Faragó Ödön dr. temetése.

(Saját tudósítónktól.) Impozáns részvét nyilvánult Szeged tiszti főorvosának, Faragó Ödönnek elhunytá és temetése alkalmából. Az ország minden részéből fölkeresték részvét-iratokkal a gyászoló családot. Szeged város társadalma is megérezte, kit vesztett el Faragó Ödön doktorban, aki igazán, fáradságtalanul dolgozott a közjóért, évtizedek óta. A Básiya-utcai gyászházban felállított ravatlat elborították a koszorúk. A délutáni temetésen azok a testületek, amelyeknek részben elnöke, részben munkás tagja volt az elhunyt, testületileg jelentek meg. Ma délután minden szegedi népiskolában szünetet rendeltek el, mert Faragó Ödön mint iskolaszéki elnök is működött, nagyjelentőségű eredménnyel.

Délután félnégy órakor volt a temetés melyen Szeged közéletének tagjai megjelentek. Ott voltak: Kállay Albert dr., Somogyi Szilveszter dr., Bokor Pál, Taschler Endre, Pálffy József dr., Koczor János, Gaál Endre, Szele Róbert, Rósa Izsó dr., Ivankovits Sándor dr., Buday János, Kiss Ferenc, Nagy Aladár dr., Scossa Dezső, Jánossy Gyula, Körösy István, Koós Elemér, Szarvady Lajos, Weiner Miksa, Scultéty Sándor, Németh Kálmán, Kanyó Lajos, Kovács János, Ujj József dr., Törös Sándor, Biró Benő, Kárpáti Károly, Kelemen Dezső dr., Jedlicska Béla dr., Pókai Elek, Csikós Nagy József, Schramek Lajos, Homor István, Hevesy Kálmán, Fekete Ipoly, Tóth Mihály, Tóth Antal, Végman Ferenc, Mikosevits Kanut, Müller Mór, Galler Krisztof, Kószó István dr., Balsay József, Vörös Károly, Regdon Károly dr., Szalay József dr., Batta János, Czimer Károly dr., Kovács Ödön dr., Szücs Mihály, Makay Zádor, Obláth Lipót, Meák Gyula, Nemeckay István, Lantos Béla, Thuróczy Mihály, Lobmayer István, Völgység János, Sirsich György dr., Berger Mór dr., Balassa Péter dr., Fluck Dezső, Piu-kovich Ödön, Kertész József dr., Sziráky Gyula dr., Bodnár Géza dr., Léderer Dezső dr., Pártos Alfréd dr., Polgár László, Nyilas-sy Pál dr., Mészáros Károly dr., Reiner Mór dr., Leitner Vilmos dr., Schreiber Fülöp dr., Ziffer Alfréd dr., Jezerniczky Ákos, Köhegyi Lajos dr., Andrassy Ferenc dr., Tömörkény István, Reiniger Jakob dr., Wagner Gusztáv, Rack Lipót, Glánczer Mór dr., Czákó László, Réthy József, Csonka Elemér dr., Feuer Kornél, Némedy Gyula dr., Nagy Sándor Budapestről és még többen.

Czimer Károly dr. Faragó Ödön koporsójánál a Dugonics Társaság nevében a következő gyászbeszédet mondotta:

Mélyen tisztelt gyászoló közönség! Nem a virágnak fáj, ha válik az ágtól. Az ágon marad a seb, érte is ez gyászol! A mi kedves halottunknak az elválás érzete és elmúlás gondolata többé már nem fáj, ellenben váratlan elhunytá fájdalmas sebet ütött kedves családjának szerető szívére, a rokonok, jó barátok és pályatársak bánatos csapatát a gyász érzetével töltötte el. A Dugonics Társaság tudós gárdájának egyik érdemes tagja kidőlt a tudományért lelkesülő szíve megszünt dobogni és megmerevült kezéből kiesett az író toll. És most, midőn az Urnak akaratából gyászravataltát őszinte részvéttel álljuk körül, mélyen érezzük, hogy nagy a mi veszteségünk. Érezzük, hogy a Dugonics Társaság egyik munkás tagját, városunk közegészségügye éber őrét, a szenvedő emberiség jólelkű és nagy tudású orvosát, a nevelésre váró ifjúság gondos tanfőjét, a tanügyre felügyelő iskolaszék bölcs vezetőjét, Szeged művelt közönsége pedig a minden szépért és közjóért lelkesülő derék polgártársát vesztette el benne, aki a többi között munkás életének egész erejével önzetlenül dolgozott azon, hogy városunkat az egészséges lakályosság tekintetében európai módon fejlesztette, ugyannyira, hogyha jelenleg palotáink sorai

között széttekintünk, sokfelé látjuk alkotó kezének nyomát és érezzük közintézményeinkben örökös szellemét. Épp azért emléke so-káig élni fog a Dugonics Társaság évlapjain és Szeged művelt közönségének kegyeletes hála érzetében. Kedves halottunk, Isten veled!

A szegedi orvosgyesület nevében Berger Mór dr. a következő beszédet mondotta:

Mély gyász nehezedik a mi szívünkre, időnek előtte, férfikorod javában hagytál el bennünket, Faragó Ödön, Siratjuk benned a férfit és orvost, a korrekt, művelt megnyerő modoru gentlemant és a nagy tudásu, szervezőképességű szakembert. Nemesak családodat borította váratlan elhunytad gyászba, elvesztette Szeged városa érdemes tisztviselőjét, a szegedi társadalom egyik legértékesebb tagját és mi orvosok, vezetőinket, barátunkat, egyesületünk felejtethetetlen elnökét. Pótolhatatlan veszteség ért bennünket. A háborut kísérő rémek elleni küzdelemben a te energiád, kitapasztalt bölcsességed nyújtott eddig városunknak megnyugvást s most eltávoztathelyéről az őrtálló katona, hogy ne térjen oda vissza. Isten veled, szeretett kartársunk és vezetőnk, Faragó Ödön, Emléked kegyelettel fogjuk megőrizni.

Az elhunytat a belvárosi katolikus temetőben helyezték nyugovóra. Az engesztelő szent mise áldozat hétfőn délelőtt tíz órakor lesz a belvárosi templomban.

HIREK

0000

Gyermekvers egy szegedi hősről.

Bauer Gyula bácsiról ne gondolja senki, hogy valami duplatokás, vidám öreg ur, aki a kivaterka mellett mesélgeti kalandjait. Bauer Gyula deli huszárhadnagy a javából és nem meséli, hanem csinálja a hősi kalandokat. A bácsi-t nem mi ragasztottuk a nevéhez, hanem egy első gimnázista fiucska, akinek fogékony szívét a vitéz honvéddhadnagy limanovai bravurja oly hevesen megdobogtatta, hogy — versben tört utat lelkesedése. Ő adta a versnek ezt a címet, megénekelvén kiesi kobzán szíve szerint Bauer Gyulának, a szegedi harmadik honvéd-huszár-ezred hadnagyának azt a tettét, hogy negyvenöt emberével gyalogos rohamot intézett az orosz lövéőárok ellen és nemcsak kiverte onnan a több száz orosz, hanem jó részüket elfogta. Ebben a harcban maga Bauer hadnagy furkósbottal tizenkét orosz koponyáját vetre be. Szó sincs róla, Bauer Gyula „bácsi“ e hőstette dalt érdemel és a mi hivatott költők megénekeltek, miért ne hangozzék föl dicsőítésében a kis Körömdi László rezgő gyermekhangja, — lévén a Laci fia a Muzsák kedvelt tanítványa, minthogy a budapesti piarista-gimnázium első osztályának — a félévi értesítő szerint — első tanulója. Azt mondja több pattogó strófa után:

Az oroszok elé
Szép szál legény ugrik.

Kezében az éles,
Kifent acél kardja
S tizenkét orosz küld
A tüzes pokolba.

Mienk Limanova,
Megfutott az orosz
Nem kellett oda szén
Se magyar, se porosz:

Ugy fölmelegedtünk
E hőstett láttára! —

Nem maradt a cárnak
Élő katonája.

Kivánjuk, hogy Körömdi László, a jeles tanuló a békében éppen oly vitéz katonája legyen a tudománynak, mint a milyen Bauer Gyula bácsi a háboruban.

— Szeged város zárószámadása. Szeged város zárószámadását Scultéty Sándor főszámvevő most terjesztette be 1914-ről s ennek kapcsán a város vagyommérlegét is összeállította. A jelentést a tanács legközelebb a pénzügyi bizottsággal fogja letárgyalni, azután jóváhagyás végett fölterjeszti a belügyminisztériumhoz. A zárószámadás szerint — a háboru okozta súlyos gazdasági viszonyok mellett is — háztartásunkat kellemtlen meglepetések veszélye és az adózó polgárok újabb megterhelése nem fenyegeti. A város vagyónában tekintélyes gyarapodás mutatkozik, noha a háboru miatt természetesen csökkentek a város bevételei. Ez a csökkenés a háztartásban deficitre vezetett. Mivel azonban a hiány födözete megvan (a háboru miatt be nem hajtott követelésekben), aggodalomra semmi ok sincsen. A vagyommérleg szerint a tiszta vagyon 1914. év végén 55 millió 972.328 korona, míg ez 1913. év végén 54 millió 591.372 korona volt. A különbség, mint gyarapodás az 1914. év javára 1 millió 380.956 korona 60 fillér.

— A helyőrség tisztelgése a polgármesternél. Valamennyi fegyvernem tisztikárának küldöttsége jelent meg a szegedi városházán, hogy tisztelegjen a város polgármestere előtt. Az egész helyőrség tisztikárának vezetője Vörös Tibor ezredes sajnálatos betegsége miatt Németh Kálmán ezredes, a szegedi garnizon régi tisztje volt. A küldöttségben résztvettek a helyőrség tisztikárának összes képviselői a szegedi állomásparancsnokság, az 5-ik honvéd pótzászlóalj, a 3-ik honvéd huszár-ezred, az 1-ső honvéd lovas-tüzérpótüteg, a 2-ik csendőrkerületi parancsnokság, a császári és királyi 28-ik gyalogezred pótzászlóaljja, a 7-ik utász és a 7-ik árka-sz-zászlóalj tiszti képviselője. Németh Kálmán ezredes üdvözölte meleg hangon a polgármestert. Somogyi Szilveszter dr. megköszönte az üdvözletet, majd így folytatta:

— Azt a régi, megállapodott szoros baráti köteléket, amely Szegeden a katonaság és a polgárság között mindig fennállott, most a háboruban százszorososan megerősítve iparkodunk föntartani, mert ez az összetartás is segít bennünket a nagy cél felé, hogy ellenségeinket legyőzzük s az áldásos békét megalapozhassuk.

A küldöttség tagjai ezután bemutatkoztak a polgármesternek s elköszöntek. Mialatt a polgármester beszélt, a 28. gyalogezred a város főutcáin át a városháza elé érkezett s zenekara a Gott erhaltet, a Hymnuszt és a Wacht am Rheint játszotta.

— A főispán veszedelemben. A lélek-jelenléte mentette meg Cicatricis Lajos dr. főispánt végzetes szerencsétlenségtől. Péntek este ugyanis Szegedről Vásárhelyre utazott a főispán. Utközben fölrobbant a acetilénlámpa és meggyulladtak a plüss-illések. Az első osztályú fülkében Cicatricis Lajos egyedül ült. A vészfékhez a lángok miatt nem közelíthetett. Nem gondolkozott tovább, hanem föl-szakította az ablakot és segítségért kiabált. A szomszédos utasok meghallották a kiáltást és látták azt is, hogy füstgomoly csap ki az ablakon. Megállították a vonatot és kimentették a főispánt veszedelmes helyzetéből.

— Meghívó. A hadbavonult katonák családjainak segélyezésére alakult bizottság február 21-én, vasárnap délelőtt 11 órakor a városi széképület bizottsági termében tartja legközelebbi ülését. Erre tisztelettel van szerencsém meghívni. Egyuttal értesitem, hogy a bizottság ezentul nem minden héten ülészik, hanem a fölmerült szükséghez képest, lehetőleg kéthetenként. Minden ülésre külön meghívókat bocsátunk ki. Tisztelettel Bokor Pál, polgármester-helyettes, a központi bizottság h. elnöke.